

Ἐντὸς μικροῦ κομφοστάτου κλωθοῦ ἐνέκλεισε δύο λεοντιδεῖς, γεννηθέντας ἐν Πάτραις δλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνταῦθα μετακομίσεως τοῦ θηριοτροφείου του, ἀπέστειλε δὲ τούτους πρὸς τὸν προϊστάμενον τῆς Ἰσπανικῆς πρεσβείας, τὸν ἀντιπροσωπεύοντα ἐν Ἀθήναις τὴν κυβέρνησιν τῆς ἰδιαιτέρας του πατρίδος. Ἐννοεῖται ὅτι μετὰ χάρας ἐγένετο δεκτὸν ἐν τῷ μεγάρῳ τὸ πολῦτιμον δῶρον καὶ θερμαὶ ἐξεφράσθησαν πρὸς τὸν γενναῖο-δωρον θηριοδαμαστήν εὐχαριστίαι. Οἱ δὲ μικροὶ βασιλεῖς τῆς ἐρήμου, μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ μεγαλώσουν, παντοίων τυγχάνουν βασιλικῶν ἀληθῶς περιποιήσεων ἐν τῷ μεγάρῳ, τοῦ ὁποίου θὰ γίνουσι ὁ καλλήτερος στολισμός.

Ἰδοὺ καὶ μία ἀνακάλυψις ἔχουσα ὄχι μόνον ἐπιστημονικὴν ἀλλὰ καὶ πρακτικὴν σημασίαν. Αἱ ἀνασκευαὶ δὲν φέρουσι εἰς φῶς θεμέλια μόνον παλαιῶν οἰκοδομῶν καὶ ἀγάλματων καὶ κοσμημάτων νεκρῶν καὶ ὑδρογωγείων. Δι' αὐτῶν ἀνακαλύπτονται καμμίαν φοράν καὶ ποταμοὶ πλήρεις παρελθόντος, ὕδατος καὶ ζωῆς. . . Πρόκειται περὶ τοῦ ποταμοῦ Ἡριδανοῦ, τοῦ εὐρεθέντος πρὸ τινῶν ἡμερῶν παρὰ τὴν Ἀγίαν Τριάδα. Ὁ γάλλος μηχανικὸς Ματιῶν, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ἡ περίφραξις τοῦ Κεραμεικοῦ, σιλότων χάριν δοκιμῆς εἰς τὸ μέρος, ὅθεν ὑπετίθετο ὅτι διήρχετο ὁ Ἡριδανός, εἶχε τὴν εὐτυχίαν νὰ τον ἴδῃ αἴφνης ἀνακηδῶντα καὶ δι' ἀφθονοῦ ὕδατος κατακλύζοντα τὸ μέρος. Οὕτως, ὄχι μόνον βεβαιοῦται πλέον ἀσφαλῶς ἡ θέσις τοῦ ποταμοῦ τούτου, ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀθῆναι ἀποκοτῶν ἀριστὴν ποσότητα ὕδατος, δυναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς πολλὰς ἀνάγκας. Καὶ ἔχουσι τόσῃ ἀνάγκῃ ὕδατος αἱ Ἀθῆναι!

Αἱ ἐλπίδες τῶν Ἀθηναίων νὰ ἴδουσι καὶ πάλιν μετὰ γάλλους σκηνικοὺς καλλιτέχνους διαψεύδονται μία-μία. Ὁ Φάβρ τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας, τοῦ ὁποίου ἀκόμη κινεῖ τὴν προσοχὴν καὶ σκανδαλίζει τὸν καλλιτεχνικὸν πῶλον ἡ ἐλευστικὴ ἐκείνη εἰδοποίησις μὲ τὴν προσωπογραφίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, εἶνε πλέον βέβαιον ὅτι δὲν ἔρχεται. Ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ Ρόσση, τὸν ὁποῖον τόσον ἐπερίμενον οἱ θαυμασάντες αὐτὸν πρὸ τινῶν ἐτῶν, δὲν ὑπάρχουν νώτεραι ἐνθαρρυντικαὶ εἰδήσεις. Τελευταῖον ἐτηλεγράφησεν ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡ Δοῦζε καὶ ἡ ἐλπίς τῆς ἀπολαύσεως ἀνεγεννήθη, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ τὴν διαδεχθῇ ἀπογοήτεις, ἐπειδὴ, ὡς ἐγνώσθη κατόπι, ἡ Δοῦζε, ἡ ὁποία θὰ ἔλθῃ, μόνον τὸ ὄνομα τῆς μεγάλης ἰταλίδος ἠθοποιῶς φέρει. Ἀλλῆ Δοῦζε λοιπόν. . . σωστὴ πλαστοπροσωπεῖα.

Ἐκ τοῦ Σ κ ρ ἰ π .

Εἷς ἰατρός τῆς πόλεως μὲς μεταβαίνει νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ δύο τέκνα τοῦ κ. Μ., ἀλλ' εὐρίσκειται πρὸ ἐκπληκτικοῦ θεάματος, τοῦ πατρὸς ὀλοφυρομένου:

— Ἰατρός, πέθανε τὸ ἕνα παιδί μου μὲ τὸ γιαιτρικὸ πού διέταξες.

— Μὰ ἂν ἔπαιε τὸ γιαιτρικὸ, ἔπρεπε νὰ πεθάνῃ καὶ τὸ ἄλλο παιδί.

— Τὸ ἄλλο δὲν το πῆρε.

Ὁ κ. Σοφοῦλης ἀνέφερεν εἰς τὸ ἀνάγνωσμά του τὸ ἐπόμενον ἀνεκδοτὸν ἐντὸς δασκάλου.

Ὁ Δάσκαλος (εἰς τὰς ἐξετάσεις). — Πέ μου, εἰς τί χρησιμεύουσι τὰ μουσεῖα;

Ὁ Μαθητής. — Διὰ νὰ φυλάττωμεν εἰς αὐτὰ τὰ ἀγάλματα.

Ὁ Δάσκαλος. — Καὶ εἰς τί χρησιμεύουσι τὰ ἀγάλματα;

Ὁ Μαθητής. —

Ὁ Δάσκαλος (αὐστηρῶς). — Τὸ εἶπομεν τόσας φορές· γιὰ νὰ ἔρχωνται οἱ ξένοι νὰ τὰ θαυμάζουσι!

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Περίσσοι δυνύθειαι κατὰ τὸν ὕπνον.

Ἀνόνομοστις, γράφων ἐν τῇ ἀγγλικῇ ἐφημερίδι «The Builder», διηγεῖται τὰ ἑξῆς ἄξια προσοχῆς, πλὴν ἀνεξήγητα τῇ ἀληθείᾳ πράγματα: «Ἐπὶ εἰκοσιπέντε καὶ ἐπέκεινα ἔτη, συνειθίζω νὰ κοιμῶμαι μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς βορρᾶν, ἢ τοῦλάχιστον ὅσον δύναμαι βροειότερον. Καὶ ὅταν κοιμῶμαι ἐκτὸς τῆς οἰκίας μου, τοποθετῶ πάντοτε τὴν κλίνην πρὸς βορρᾶν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνε δυνατόν, καὶ εὐρίσκω εἰς τοῦτο μεγάλην ἄνεσιν, δὲν δύναμαι δὲ σχεδὸν νὰ κλείσω τοὺς ὀφθαλμούς, ἂν δὲν κατακλιθῶ τοιοῦτοτρόπως. Πολλοὶ ἐκ τῶν φίλων μου, οἵτινες γνωρίζουσι τὴν συνήθειάν μου, φροντίζουσι πάντοτε νὰ τοποθετῶσι τὴν κλίνην μου κατὰ τὴν εἰρημένην διεύθυνσιν, γελῶσι δὲ συγχρόνως μὲ τὴν ἰδιοτροπίαν μου, ἀλλ' ἐγὼ κοιμῶμαι ἀνέτως καὶ γελῶ μὲ αὐτούς.»

Τὴν αὐτὴν συνήθειαν εἶχε καὶ Γερμανός τις ἰατρός, ὅστις βεβαίως ἐν τῇ διαθήκῃ του ὅτι ἡ μακροβιότης του — καθ' ὅσον ἔζησε μέχρις ἡλικίας 109 ἐτῶν — ὠφείλετο καθ' ὀλοκληρίαν εἰς τὴν ἀπαράδατον συνήθειάν του νὰ κοιμᾶται μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς βορρᾶν. Πρὸς τούτοις ἀναφέρεται ὅτι εἰς διαμέρισμά τι νοσοκομείου τῆς Ρωσίας ἐθεραπεύοντο πρὸ τινῶν ἐτῶν ἀσθενεῖς τινες λίαν εὐαισθητοῦ κράσεως, ὧν ἡ ἀνάρρωσις προέβαινε καθ' ἡμέραν. Ὅτε ὁμως μετεκομίσθησαν εἰς ἄλλην πτέρυγα τοῦ νοσοκομείου, ἡ ἀνάρρωσις των ἀνεκόπη, καὶ διὰ τοῦτο ἐθεωρήθη ἐπ' ἀνάγκης νὰ τοὺς ἐπαναφέρωσιν εἰς τὰ δωμάτια, ἅτινα καὶ πρότερον κατεῖχον, ἀμέσως δὲ ἤρξαντο πάλιν ἀναλαμβάνοντες ἐκ τῆς νόσου, διότι «αἱ κλῖναι εὐρίσκοντο πρὸς βορρᾶν».

Βλάβη τῆς ἀκοῆς ἐκ τῆς χρήσεως τοῦ τηλεφώνου.

Γάλλος ἐπιστήμων ἀνεκάλυψεν ὅτι εἰς τοὺς ὑποχρεωμένους ὡς ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των νὰ κάμωσι μεγάλην καὶ καθημερινὴν χρῆσιν τοῦ τηλεφώνου ἐπέρχεται «ὑπέρμετρος πίεσις τῶν ὠτῶν» ἐκ τῆς διηνεκοῦς ἐντάσεως τῆς ἀκουστικῆς συσκευῆς. Παρατήρησεν εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὅτι τὸ οὖς, ἐρεθιζόμενον ὑπὸ τοῦ διαρκῶς ἐπαναλαμβανομένου ὀξέος ἤχου τοῦ κώδωνος ἢ τῶν ὑποκώφων ἤχων τῶν διὰ τοῦ σωλήνος μεταδιδομένων, προσλαμβάνει ὑπερερεθισμὸν τινα, ἐξ οὗ καθίσταται ἐπὶ τέλους ἀνίκανον νὰ ἐπιφέρῃ οἶον δῆποτε ἤχον, ἀκριβῶς ὅπως ὁ ὀφθαλμὸς, ὅταν εὐλογισθῇ ἢ ἐρεθισθῇ, δὲν δύναται νὰ ὑποφέρῃ τὸ φῶς. Οἱ ὑπὸ τῆς τοιαύτης παθῆσεως προσβαλλόμενοι ὑποφέρουσι ἐκ νευρικῆς ὑπερτασθεσιας, βόμβου τῶν ὠτων, ἰλιγγίου καὶ νευραλγικῶν πένων. Ὅμοια παθολογικὴ κατάσταση παρατηρεῖται καὶ παρ' ἐκείνοις, οἵτινες κατατρίβουσι μέγα μέρος τοῦ βίου των ἐν μέσῳ τοῦ συμμίκτου θορύβου τῶν μηχανῶν. Ἡ πάθησις αὕτη θεραπεύεται, ἂν δοθῇ καιρὸς εἰς τὸ οὖς νὰ ἀναπαυθῇ ἐφ' ἰκανὸν χρόνον, τούτῃστιν ἂν ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ ἐκλήπῃ πρὸς καιρὸν.